

Не знає спочину сейсмограф...
Метнута в грім, огонь і дим,
Движить земля, від крові мокра,
Дуднить під Вершником Блідим.

На гори кидаються гори,
Міста їм падають до ніг,
Як в день Содому і Гомори,
В часи Месін і Мартинік.

Потоки ринуть проти течій,
Річки виходять з берегів...
Потопи, зливи і хуртечі
І бурі з льоду і вогнів.

І Він, розп'ятий при Пилаті
За кожний нарід і язик,
Являє на Туринськiм платі
Людьми понівечений лик.

Прага, 1940

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Збірка
«Кінцесвітнє».